

Hoofdstukken

New York mijn thuis (2)
Eerste dag op universiteit (8)
Bellevue wacht (14)
Eerste semester volbracht (18)
Verbonden vanuit New York (23)
Alarm in Manhattan (29)
Een dag vol spanning (33)
Koffiedate (38)
Een avond on nooit te vergeten (48)
Meer dan alleen verpleegkundige (55)
Luna's nieuwe droom (66)
Toekomstplannen met mevrouw Ramirez (70)
Liefde in New York (80)
Jij, ik en New York (90)
De weg van Mij (95)
Een auto voor Luna (105)
Luna's ouders komen naar New York (110)
Daar is Tess (116)

New York Mijn Nieuwe Thuis

Luna komt aan in New York en stapt in de taxi naar het appartementencomplex. Ze voelt een mengeling van opwinding en vermoeidheid terwijl de taxi door de brede straten van Manhattan rijdt. De zon staat al hoog, maar de geur van koffie en versgebakken bagels dringt de auto binnen. Ze kijkt uit het raam naar de hoge wolkenkrabbers, de gele taxi's die af en aan rijden en de mensenmassa's op de stoep. Haar hart maakt een sprongetje: dit is echt New York.

Bij aankomst voor het appartementencomplex stapt ze uit en kijkt even omhoog naar de deuren met het metalen hekwerk en de marmeren portiek. De conciërge een vriendelijke man van middelbare leeftijd begroet haar met een glimlach en wijst haar de weg naar de lift. Op de derde verdieping stapt Luna de gang in, haar koffers tegen zich aan gedrukt. De deur van haar kamer staat op een kier; een klein kaartje met haar naam hangt in het slot.

Voorzichtig duwt ze de deur open en loopt naar binnen.

De kamer is klein, maar licht: een groot raam met uitzicht op een rustige binnenplaats, een stapel dozen in de hoek en een bescheiden bed met een neutraal dekbedovertrek. Een bureau staat al klaar, met een eenvoudige bureaulamp en een stoel. Luna laat haar koffers op de grond vallen en ademt diep in. Ze haalt haar telefoon tevoorschijn en stuurt een bericht naar haar ouders:

“Hey mam, pap ik ben veilig in New York aangekomen! Kamertje is klein maar fijn. Ik mis jullie al, maar ik voel me ook zo blij. Eerst even settelen en rusten. Love you!”

In Nederland is het nu half zeven 's avonds; de zon gaat onder. Ze weet dat haar ouders net dineren, maar straks krijgen ze haar bericht en zullen ze gerust kunnen slapen.

Luna zet haar camera op het bureau, komt in beeld en glimlacht naar de lens. “Hey allemaal, ik ben net aangekomen in New York en dit is mijn

allereerste roomtour-vlog vanuit mijn nieuwe plekje!” Ze loopt naar de deur, knikt even naar de gang en draait zich dan om bij de kast. “Oké, laten we beginnen.” Ze opent de kast: “Hier heb ik al wat kleding opgehangen en mijn schoenen staan netjes onderin. Ik wilde gewoon iets makkelijk meenemen om meteen een gevoel van thuis te hebben.” Ze haalt een paar T-shirts en een spijkerbroek tevoorschijn en hangt een felgekleurd sjaaltje over de hanger. “En ja,” grinnikt ze, “hier hangt mijn lievelingsjurk voor als ik me eens extra wil opdoffen.”

Ze schuift naar rechts en filmt het bed. “Dit is mijn bed! Het is misschien niet supergroot, maar hé, genoeg ruimte voor een normale nachtrust. Ik bestel vanavond nog een paar kussens en een dekentje, zodat het wat huiselijker wordt.” Ze pakt een stapel boeken van het nachtkastje. “En hier liggen alvast wat studieboeken voor verpleegkunde: de anatomie, een eerstejaarsgids en natuurlijk mijn notitieboek voor colleges.” Ze zwaait met het notitieboek.

Dan loopt ze naar het bureau. “En dit is mijn werkplek. De lamp heeft een leesfunctie, ideaal voor nachten van huiswerk. Mijn laptop ga ik hier neerzetten, en ik denk erover om dit hoekje nog wat op te fleuren met plantjes of foto’s van thuis.” Ze houdt een klein vetplantje omhoog en lacht. “Kijk, één groen vriendje om de boel op te vrolijken.”

Luna draait zich om en zoomt uit, zodat je het hele kamertje ziet. “Ik ben er echt zo blij mee. Klein, maar fijn een perfecte start voor mijn avontuur hier. Morgen ga ik de buurt verkennen: een koffietentje zoeken, de universiteitscampus bekijken en wat boodschappen doen. En natuurlijk neem ik jullie mee!” Ze leunt voorover en fluistert speels in de lens: “En ja, ik ga vast nog een keer langs die bagelwinkel voor extra New York-vibes.”

Ze zet de camera uit, pakt haar telefoon en zegt: “Oké, tijd om naar buiten te gaan en deze jetlag te verslaan. Let’s explore!” Met een enthousiaste zwaai sluit ze de vlog af. “Bedankt voor het kijken,

vergeet niet te liken en te abonneren voor meer New York-avonturen. Tot morgen bye!”

Luna pakt haar camera weer van het bureau en drukt op record. “Hey iedereen, welkom terug op Luna Vlogt! Het is nu zaterdagmiddag hier in New York en ik ga even naar Target om wat ingrediënten te halen voor een typisch Amerikaans avondeten. Kom je mee?” Ze trekt haar jas aan, gooit de camera in haar hand en loopt naar de lift.

“Oké, Target is zo’n tien minuutjes lopen. Dit is mijn buurtje,” zegt ze terwijl ze de levendige straat filmt: bakkerijtjes, een stomerij en een paar kleurrijke muurschilderingen. “Ik hou echt van de sfeer hier. Iedereen is altijd onderweg.”

Luna schiet de draaideur in en begroet de brede gang vol boodschappenkarretjes. “Target is echt geweldig voor studenten: betaalbaar, en ze hebben bijna álles. Vandaag ga ik Amerikaanse klassiekers maken: macaroni & cheese, kipnuggets en misschien zelfs een milkshake.” Ze zet de kar in beeld en rijdt langs de schappen. “Eerst het macaroni-and-cheese-gedeelte.” Ze pakt een

doosje gedroogde macaroni en een zak met kaaspoeder. “Routine, maar zó comfort food!”

Daarna draait ze de kar naar de diepvries. “Voor de kipnuggets!” Ze toont een zakje ‘Crispy Chicken Nuggets’ van het huismerk. “Studentenvriendelijk, en ‘crispy’ volgens de verpakking.” Vervolgens schuift ze de kar richting de zuivelafdeling. “Voor de milkshakes!” Ze pakt een pak vanille-ijs, een fles chocoladesiroop en een liter melk. “You can’t go wrong met chocola en vanille, toch?”

Bij de kassa legt ze al haar boodschappen neer en zegt: “Kijk eens hoe goedkoop dit is!” Ze houdt het bonnetje omhoog: alles samen ruim onder de \$25. “Score!”

Terug op haar kamer zet Luna de camera neer op het aanrecht en begint met koken. “Oké, time-lapse time!” Ze versnelt de beelden: water koken, macaroni in de pan, kaaspoeder erdoor roeren tot het goudgeel kleurt. Ondertussen hoor je haar voice-over: “Pro tip: blijf roeren, anders brandt de kaas aan.”

Daarna frituurt ze de nuggets in de airfryer. “Airfryer is een lifesaver minder olie, snel klaar.” Vervolgens schept ze twee grote borden macaroni & cheese op en verdeelt de kipnuggets ernaast. Tenslotte giet ze voor zichzelf een milkshake in een hoog glas. “Even shaken...” Ze klikt een mini-blender op het glas, mixt en giet de romige shake in een glas met een rietje. “Cheers!”

Luna neemt een hap van de macaroni en kijkt in de camera. “Dit is zó lekker. Echt comfort food op z’n best. En allemaal binnen mijn budget!” Ze neemt een slok milkshake. “Mmm, zo romig.”

Ze zet de camera uit en brengt een dankwoord in beeld: “Bedankt voor het kijken! Morgen post ik deze vlog vergeet niet te liken en te abonneren voor meer New York-avonturen en studentenkoten. Tot snel, bye!” Met een glimlach begint Luna aan haar Amerikaanse maaltijd.

Eerste op dag universiteit

Het is maandagochtend, de lucht buiten is helder en de zon staat al hoog aan de hemel. Luna staat vroeg op, haar hart klopt sneller dan normaal. Vandaag is het dan eindelijk zover: haar eerste dag op de universiteit in New York. Ze kijkt nog even in de spiegel, richt haar haar en trekt haar outfit recht een combinatie van comfortabel en toch netjes, klaar voor een dag vol nieuwe ervaringen.

Ze pakt haar rugzak in met haar laptop, notitieboekjes en een flesje water. Terwijl ze haar ontbijt eet, draait ze haar camera aan om een korte vlog te maken.

“Goedemorgen allemaal! Het is maandag en mijn allereerste dag aan de universiteit van New York. Ik ben best wel zenuwachtig, maar ook heel enthousiast. Vandaag begin ik met introducties en mijn eerste lessen verpleegkunde. Ik neem jullie natuurlijk mee, dus stay tuned!”

Na het ontbijt stapt ze de deur uit, haar camera stevig in haar hand. De frisse ochtendlucht van New York voelt energiek en ze voelt de spanning langzaam zakken terwijl ze richting de campus loopt. De campus is al levendig: studenten lopen

met volle tassen, praten en lachen, sommigen zoeken hun leslokalen op. Luna volgt de borden met aanwijzingen naar haar collegegebouw. Onderweg ziet ze mensen uit verschillende culturen, wat haar een warm gevoel geeft: ze hoort hier écht.

In de aula wordt ze verwelkomd door haar docent en medestudenten. Na een korte introductieronde begint de eerste les. Luna luistert aandachtig, maakt aantekeningen en probeert zoveel mogelijk te absorberen. Tussen de lessen door maakt ze snel een paar filmpjes voor haar vlog, waarin ze de sfeer op de campus vastlegt van de grote bibliotheek tot de gezellige koffiehoeke.

Tijdens de lunch zit ze met een groepje nieuwe vrienden op een bankje in het park. Ze praten over hun verwachtingen en dromen. Luna voelt zich gelukkig: dit is een nieuw hoofdstuk, vol kansen.

Als de dag ten einde loopt, loopt ze moe maar voldaan terug naar haar appartement. Ze pakt haar camera nog één keer om een afsluitende vlog te maken.

“Wow, wat een dag! Mijn eerste indruk van de universiteit is fantastisch. Het is druk, uitdagend, maar ook heel inspirerend. Ik kan niet wachten om meer te leren en nieuwe mensen te ontmoeten. Bedankt dat jullie erbij waren, tot de volgende vlog!”

Met een tevreden zucht zet Luna haar camera uit en bereidt zich voor op de komende week, klaar om haar dromen waar te maken in de stad die nooit slaapt.

Luna hoort haar telefoon zachtjes trillen en kijkt op het scherm. Het is een appje van haar moeder. Ze glimlacht en opent het bericht:

Mama: “Hey lieverd, hoe was je eerste dag? We denken aan je! Ben je niet te moe? Vertel alles!”

Niet veel later krijgt ze ook een berichtje van haar vader:

Papa: “Trots op je! Hoe voelde het om echt te starten? Heb je al leuke mensen ontmoet? Bel ons als je tijd hebt.”

Luna voelt een warme gloed in haar borst. Ze typt snel terug:

Luna: “Hoi mam en pap! Het was geweldig, spannend maar ook leuk. Veel nieuwe gezichten en ik voel me er al een beetje thuis. Ik ben moe maar blij. Dankjewel voor jullie steun, mis jullie! Zal snel bellen.”

Ze legt haar telefoon neer en voelt zich ineens minder ver weg van huis. Ondanks de grote stad voelt de liefde van haar ouders dichtbij, precies wat ze op dit moment nodig heeft.

Luna zet haar tas neer, haalt haar laptop tevoorschijn en zoekt de aantekeningen van haar eerste college op. Ze wil een goede start maken en meteen alles bijhouden, zodat ze straks niet achter raakt. Het huiswerk voor haar verpleegkundige studie blijkt behoorlijk intensief, met veel leeswerk, medische termen en anatomie die ze onder de knie moet krijgen.

Ze pakt haar notitieboek erbij en opent een dik studieboek over menselijke fysiologie. Terwijl ze de eerste hoofdstukken doorneemt, merkt ze hoe

anders het onderwijs hier is. De professoren verwachten zelfstandigheid en initiatief, en er wordt veel nadruk gelegd op praktijkcases en kritisch denken.

Luna schrijft zorgvuldig mee, stelt zichzelf vragen en maakt aantekeningen in haar eigen woorden. Af en toe pauzeert ze even, zet een kop thee en kijkt uit het raam naar de drukte van de stad beneden. De geluiden van taxi's en voetgangers vermengen zich met het zachte tikken van haar pen op papier.

Ze voelt een lichte vermoeidheid, maar ook een groeiend gevoel van voldoening. Dit is waar ze voor gekomen is: zichzelf uitdagen, groeien en uiteindelijk een goede verpleegkundige worden.

Tussendoor stuurt ze nog een berichtje naar Tess, die in Londen studeert, om te vragen hoe haar lessen gaan. Het geeft haar het gevoel dat ze niet alleen is in deze grote nieuwe wereld. Samen met haar vriendin deelt ze niet alleen de stress van het studeren, maar ook de hoop en dromen voor de toekomst.